

RARE

වර්තමාන ශ්‍රී ලාංකේය සමාජය තුළ ඇති
අන්තර් - ආගමික විසරණවාදී රටාවන්හි
ස්වභාවය පිළිබඳ අගයුමක්

පුවේග අංකය	340
වග් අංකය	

(ශ්‍රී ලාංකික බෞද්ධ සාහි බැතිමතුන්ගේ ආගමික විශ්වාස හා භාවිතය ඇසුරින්
කරන ලද සමාජ - මානව විද්‍යාත්මක විග්‍රහයකි)

සාරාංශය

ශ්‍රී ලාංකේය බෞද්ධ සාහිත්‍යය බැහැරවීමෙන් ආගමික විශ්වාස සහ භාවිතය ඇසුරින් කරන ලද මෙම සමාජ-මානව විද්‍යාත්මක අධ්‍යයනය වර්තමාන ශ්‍රී ලාංකේය සමාජය තුළ දක්නය ඇති අන්තර් ආගමික විසරණවාදී රටාවන්හි ස්වභාවය හඳුනා ගැනීමේ වැදගත්කම ලෙස සැලකිය යුතුය. ඉස්ලාම් ආගම හැරුණු විට අන් සියලුම ආගම් අනිකුත් ආගම්වල විවිධ ගති ලක්ෂණ වලින් පෝෂණය වී වඩාත් පැහැදිලි ආගමික විසරණවාදී රටාවන් නිර්මාණය කර ඇත. මෙම අධ්‍යයනයේදී වඩාත්ම අවධානය යොමුවන්නේ බෞද්ධ සාහිත්‍යය බැහැරවීමෙන් ආගමික ක්‍රියාකාරීත්වය වටහා ගැනීමය.

වර්ෂ 1936 දී රැල්ෆ් ලින්ටන් (Ralph Linton) විසින් මිනිසා පිළිබඳ අධ්‍යයනය (The Study of Man) නම් කෘතියෙන් හඳුන්වාදුන් සංස්කෘතික විසරණය (Cultural diffusion) යන සංකල්පය මත පදනම්ව, ඉන්දියානු මහා සමාජයෙන් ශ්‍රී ලාංකේය සමාජය වෙතට පැතිරී ඇති සංස්කෘතික විසරණ රටාවන්හි එක් අංගයක් ලෙස ආගමික විසරණවාදී රටාව වටහා ගැනීම මෙම පර්යේෂණයේ න්‍යායාත්මක පසුබිම ලෙස හඳුන්වාදිය හැකිය.

බොහෝ බෞද්ධයන් බෞද්ධ නොවන ආගමික අංග, සිරිත් විරිත්, පූජා විධි, ඇදහිලි සහ භාවිතයන් සිය ආගමික වර්ගව සමඟ බද්ධ කරගන්නේ මන්ද යන්න මෙම පර්යේෂණයේ ප්‍රධාන ගැටලුවයි.

වර්තමාන ශ්‍රී ලාංකේය සමාජය විවිධ ඓතිහාසික ක්‍රියාදාමයන් සමූහයක ප්‍රතිඵලයක් ලෙස විවිධ ආගමික ස්වරූපවල බලපෑමට නතු වී ඇත. එසේ වුවද දකුණු ඉන්දියානු බලපෑම අන් සියලු ආගම්වල බලපෑමට වඩා සුවිශේෂී බවට විවාදයක් නොමැති බව සාහිත්‍ය ගවේෂණයේදී ප්‍රත්‍යක්ෂ විය.

බෞද්ධ දර්ශනය පෙන්වා දෙන්නේ සිය විමුක්තිය තමා විසින්ම සාක්ෂාත් කරගත යුතු බවයි. එය ඉන්දියාව තුළ පහළ වන්නේද එවකට ඉන්දියානු මහා සමාජය තුළ ස්ථාපිතව පැවති බ්‍රාහ්මණාගමට එරෙහිව ප්‍රතිරෝධනාත්මක දහමක් ලෙසය. නමුත් කාලයාගේ ඇවෑමෙන් බෞද්ධ දර්ශනයේ හරය අහිහවා හින්දු ආගමේ බලපෑම ඉස්මතුව ඇත. ශ්‍රී ලංකාව සහ ඉන්දියාව අතර පැවැති අන්‍යෝන්‍ය සම්බන්ධතාවය හැදෑරීමේදී පෙනී යන්නේ උතුරු ඉන්දියානු ථෙරවාදී බලපෑමට වඩා දකුණු ඉන්දියානු හින්දු බලපෑම ප්‍රබල බවයි. එමනිසා සාහිත්‍ය ගවේෂණයෙන් ලද තොරතුරු අනුව ක්‍රි.ව. 11 වන සියවසෙන් පසුව දකුණු ඉන්දියානු සමාජයෙන් එල්ලවූ ප්‍රබල බලපෑම ශ්‍රී ලාංකේය ආගමික අනන්‍යතාවයට දැඩි බලපෑමක් එල්ල කළ බවට නිගමනය කළ හැකි විය.

සිංහල බෞද්ධ ජනතාවගේ ආගමික වර්ග රටාව හඳුනා ගැනීම, බෞද්ධයන් සාහිත්‍යයට නැඹුරුවීම තර්කානුකූලව වටහා ගැනීම සහ ශ්‍රී ලාංකේය සමාජය තුළ දක්නට හැකි අන්තර්-ආගමික විසරණවාදී රටාවන්හි ස්වරූපය හඳුනා ගැනීම මෙම පර්යේෂණයේ මූලික අරමුණු විය.

බෞද්ධ සාහිත්‍යය හක්කියන්ගේ ආගමික වර්ග රටාව පිළිබඳ දත්ත පුරා වසරක් පමණ සහභාගිත්ව නිරීක්ෂණ ක්‍රමවේදය භාවිත කරමින් අධ්‍යයනය කරන ලදී. සම්මුඛ පරීක්ෂණ දත්ත රැස් කිරීමේ ක්‍රමයක් ලෙස භාවිත කිරීමට තීරණය කර තිබුණද, මතුපිය හැකි ගැටලු නිසා මූලික අධ්‍යයන කාල සීමාවේදී සම්මුඛ පරීක්ෂණ වෙනුවට සහභාගිත්ව නිරීක්ෂණ ක්‍රමවේදය වඩා ඵලදායී බවට තීරණය කළෙමි.

පර්යේෂණ කාල සීමාව අවසානයේදී එහි ආරම්භයේදී උපකල්පනය කළ අයුරින්ම ශ්‍රී ලාංකේය සමාජය කෙරෙහි දකුණු ඉන්දියානු බලපෑමේ ඇති ප්‍රබලත්වය මනාව ස්ථුට විය. බෞද්ධ දර්ශනය, දේව චන්දනය, ප්‍රතිමා චන්දනය හා පුද්ගල චන්දනය ප්‍රතික්ෂේප කරයි. එය පෙන්වා දෙන්නේ තමාගේ විමුක්තිය තමා විසින්ම සාක්ෂාත් කරගත යුතු බවය. බෞද්ධයන්ට දර්ශනයෙන් තොර වෙනත් පිහිටක් නොමැත. නමුත් වර්තමාන බෞද්ධයෝ බෞද්ධ දර්ශනයේ එන දාර්ශනික අංගයන්ද, අනිකුත් ආගම්වල ඇති ලෝකික අංගයන්ද එකට සම්මිශ්‍රණය කරගත තම ආගමික වර්යාව ප්‍රතිනිර්මාණය කරගත ඇත. ඔවුහු බෞද්ධ දර්ශනයේ මූලික භරයන්ට මුල් තැන දෙමින්, තමාගේ එදිනෙදා ජීවිතයට අවශ්‍ය කටයුතු සඳහා අනිකුත් ආගම්වල අංගයන්ද එයට දෙවෙනි තැනහිලා ක්‍රියා කරති. එමනිසා අද වන විට 'බෞද්ධ දර්ශනය' ක්‍රමයෙන් යටපත් වෙමින් පුද පූජා, ශාන්ති කර්ම, තොටිල් පවිල්, පිරිත් පිත්තම් යනාදිය කැටි කරගත් 'බෞද්ධ ආගමක්' නිර්මාණය වී ඇත. මේ සඳහා හින්දු ආගමේ ඇති බහුදේව වාදයද බලවත් සාධකයක් වී ඇති බව පිළිගත යුතුය.